

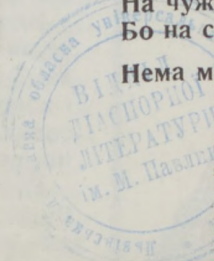
ДО ВІДКРИТТЯ ПАМ'ЯТНИКА ТАРАСОВІ
ШЕВЧЕНКОВІ У ВАШИНГТОНІ

„Спочинь, батьку,
На чужому полі,
Бо на своїм нема місця,
Нема місця волі!...“

М. Шевчук

1814-1964

ЛИС МИКИТА

Поезія

Є поезія, що мертва є.
Не кажи: „Устань, поезіє!“
Лазаром є ти, а не вона.
Серце не її в тобі — воно твоє!

Є поезія, що вічна є.
Не кажи: „Служи, поезіє-“
Служником є ти, а не вона.
Серце у тобі її, а не твоє!

Бабай

ЗЕМЛЯ З УКРАЇНИ

(На Кобзареву нуту)

Думи мої, думи мої,
Лихо мені з вами!..
Ой, привезли добрі люди
Аж трьома мішками
Рідну землю з України
З святої могили..
Посідали та й думають:
Що ж ми нарobili?..
Котра земля офіційна,
А котра приватна?
Котра в урну надається,
Котра непридатна?..
Котру землю відслати —
Котру закопати?..
Діти мої нерозумні,
Як же вас назвати?..

П а п а й

ТЕПЛИЙ КОЖУХ

Одного зимового вечора дорікала
Ведмедиха Ведмедю, що він її не
любить.

— Люблю! — твердив Ведмідь.
— А коли любиш, то принеси
мені малини...

Вибрався Ведмідь з барлогу, взяв
кошик і пішов.

— Куди? — питають його звірі.

— По малину.

— Тепер же сніг, морози...

— То нічого, — каже Ведмідь, —
мій кожух теплий.

ПРИСЛІВ'Я

Врехня—гірше пня: так об неї
спіткнешся, що й не встанеш.

Пусте слово, як полова: довго лі-
тає, а впаде — не проростає.

Не надійний той чоловік, у якого
дві губи і тридцять два зуби одного
язика не втримають.

Що базіка, що дернач — хоч і не
в лад, а деренчать.

В КОМІТЕТІ ПАМ'ЯТНИКА ШЕВЧЕНКОВІ

— На цій купці рідна земля, а на тій нерідна!

● З нагоди 150-річчя з дня народження Генія Укра-
їни, Тараса Шевченка, Головний Уряд УНСоюзу зробив
собі ще одну спільну фотографію під Шевченковим по-
груддям на Союзівці.

● Вшановуючи пам'ять Тараса Шевченка, щоденник
"Свобода" випустить спеціальне шевченківське число, що
своєю формою буде подібне до "Нью-Йорк Таймс"-у, але
тільки формою, не змістом...

● На урочистостях відкриття пам'ятника Т. Шевчен-
кові у Вашингтоні окремо маршуватиме група патріотів,
які не дали зламаного centa на будову цього пам'ятника.

● Прихильники "традиційного" вигляду пам'ятника
Шевченкові у Вашингтоні твердять, що Шевченко без ву-
сів виглядає так, як проф. Іван Вовчук без бороди.

● "Круглий Стіл" у Нью-Йорку схвалив дарувати
життя ред. Ів. Кедринові за його статті проти хвильові-
стів і ревізіоністів аж до відкриття пам'ятника Шевчен-
кові.

● Кажуть, що непідписаний автор портрету Т. Шев-
ченка на ювілейній виставці нью-йоркської Філії Об'єд-
нання Українських Мистців повинен за покуту йти пішки
до Вашингтону.

● В Чикаго говорять, що мають трохи забагато Ве-
ликодня, бо в інших парафіях паска припадає раз у році,
а в Чикаго о. канцлер Паска є цілий рік.

● Довідуємось, що запланований на літо ц. р. з'їзд
бувших учениць гімназії СС. Василянок у Львові не від-
будеться, бо учасниці не хочуть подавати в зголошеннях
дати народження.

● У Філядельфії є два українські республіканські
клуби, які доволі успішно змагаються в тому, котрий з
них більше скомпромітує нас в очах американців.

ПАТРІОТИЧНА РОДИНА

Мати, виряджаючи сина і невістку в пошлюбну по-
дорож:

— А не забудьте по дорозі вступити до Вашингтону
на відкриття пам'ятника!

Наступне число „Лиса Микита“ буде в біль-
шості присвячене нашим літниськовим оселям,
відпочинковим домам і т. п.

Всіх осель ми не знаємо, тому коли Ви хоче-
те, щоб ми не оминули Вашої оселі, пришліть
нам деякі інформації, подайте назву, положення
і характер Вашої оселі. Теж вишліть Ваш про-
спект, евентуально фото і все те, що може до-
помогти нам зорієнтуватися.

Ніяких спеціальних оплат за розміщення про
Вашу оселю в нашому журналі не вимагаємо,
хоч ніколи від датку на наш „Пресовий фонд“
не відмовимося.

До послуг українським потребам
завжди готовий
ЛИС МИКИТА

ПЕРЕД ВЕЛИКИМ СВЯТОМ

Жаль мені мого приятеля, пана Григорія, жаль сердечний! Так мені бачиться, що він не доживе тієї завітної години, коли-то в ясній столиці — Вашингтоні відкриють пам'ятник Батькові-Тарасові! Або йому серце навалить і лопне від перенапруги й денервації, або в голові, небораківі, помикититься! Тік страшно чоловік хвилюється тим, щоб відкриття відбулося в порядку, без жодної більшої компромітації.

Хтось подумає, що пан Григорій займає в Комітеті Будови Пам'ятника Шевченкові дуже визначний пост, що він там якась шишка, фігура, що завідує, скажемо, програмовим чи порядковим сектором або щось в такому роді..

— Де ж там! — махає рукою мій приятель, — куди мені, простому гуцулові з Коломиї до таких гонорів! Я начхав на титули і гонори, але ж я зібрав, прошу пана, на одному весіллі на цесей пам'ятник 75 талярів! А потім доложив своїх 25 і так вийшла кругла сотка.

— А тепер боїтеся, щоб ваші гроші не пропали на марне?..

— За гроші, пане добродію, я не боюся, я боюся скандалу й балагану! Я не хочу, щоб ми, українці, скомпромітувались, і то де? — в столиці Америки, на очах усіх дипломатів, кореспондентів і півмільйона чорних муринів!.. Так нам треба цього амбарасу, як чиряка на спині.

Я став потішати пана Григорія, що дуже великого балагану хіба не передбачається, бо порядковою службою керує голова Братства Дивізійників, інж. Іван Скіра з Філадельфії, хлопець військовий, який ще пам'ятає нойгамерську муштру.

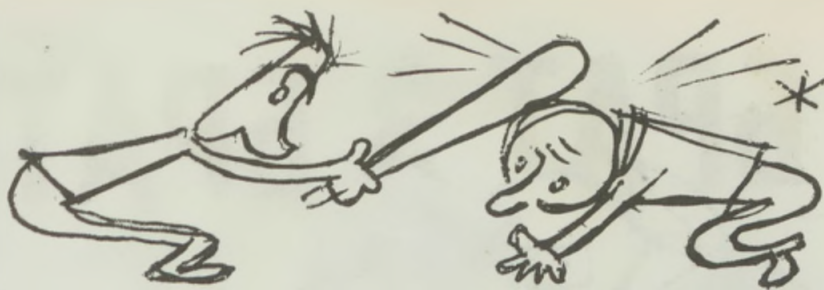
Мій приятель безнадійно махнув рукою..

— Вже я в те не повірю, щоб така велика імпреза відбулась без якоїсь закаламандії! Серце моє чує, що ці велебні впорядники напевно забудуть доставити на місце посвячення кілька троків води содової або якоїсь кокаколи. А коли й доставлять соду, то це буде теплий борщ, бо ці селепки напевно не подумають про лід! А ви знаєте, який у Вашингтоні клімат — гірший ніж у Нью-Йорку, преч би ся сказало! Мой-мой! Як вам потисне сто градусів гарячки, а тут тридцять тисяч народу не має чим закропитися!.. Я знаю своїх патріотів, я ж не раз таке бачив на всяких здвигах: поставлять на трибуні півкопи промовців, зроблять парад, дефіляду, маніфестацію, живі шахи, — а про дурну соду немає кому подумати!

— Пане Григорію, — піднімаю на душі земляка, — ворожити від погоди кажуть, що червень не буде такий гарячий, як травень, то може якось обійдеться без соди.

Та мій приятель не дав себе переконати!

— Навіть коли посвячення пам'ятника відбудеться в порядку, то напевно вискочить якийсь скандал на бенкеті. А там же будуть присутні достойники з Білого Дому, сенатори, конгресмени, а може й пан головний поштамайстер захоче ще раз подивитись на цесю красну відьму, що співала в Карнегі Голу?.. А ви знаєте, скільки хорів буде співати на цій параді?.. Скільки диригентів буде диригувати?.. Скільки артистів буде віршики читати?.. А що ж той бідний американець, який ні-чорта з того всього не второпає, що він тому винен, що ми обходимо таку велику річницю і хочемо при цій нагоді всю свою культуру показати?.. Що він винен, що ми 600 років страждаємо в путах-кайданах і ніяк не можемо цієї нещасної держави збудувати?.. Пане добродію, я вже раз був на одному такому бенкеті, як запросили конгресмена з жінкою, посадили за стіл та й забули подати курку.. Подали фрук-

НЕ ЗАБУДЬТЕ СПОМ'ЯНУТИ!

салату, якусь таліянську траву, подали ріденьку зупку та й на тому шлюс! А тут наші патріоти, коби здорові, балакають та й балакають, виконують норму, розпинаються за Україну один дужче від другого! А потім вийшла оперована співачка, як затягнула "Ой, казала мені мати"! — і скінчити не може, бісує та й бісує!.. Бачу — мій конгресмен спорів уже свою траву, вже й жінчину під'їдає, вже й хліб зі столу тягне, але там багато хліба не було, всього кілька скибок, таких тонюсінських, що Іст Рівер через них видно! Мой-мой! — думаю собі, — де ж тая курка, чи вже її ріжуть, чи тільки ще поїхали на ферму до Нью Джерзі купувати?.. Чесне слово, якби м так був мав більше сміливості і відваги, то сам скочив би до гресерні, купив би пару сендвичів та подав би тому конгресменові, бо ж бачу — чоловік голоден!.. І скажіть тепер, подумайте на розум, чи такий американець, якого ви п'ять годин морили голодом, а кормили лише промовами і привітами, — буде потім підпирати українську справу на світовій арені?.. Та хіба би дурний був!

Наш журнал опублікував цю розмову з паном Григорієм якраз перед Великим Святком у Вашингтоні, щоб відповідні чинники з Комітету Пам'ятника Шевченкові простудіювали її та поробили логічні висновки.

І к е р

Ті, що запрошували...

Ті, що були проти...

І БРАТ З БРАТОМ ОБНЯЛИСЯ

У „Слові“ діячів української культури підсо-
ветської України написано, що в Україні тепер
сповнюється заповіт Т. Шевченка. Нашими ілю-
страціями хочемо хоч приблизно виказати, як
і де той заповіт найбільш сповнюється.

Чого ж ви чванитеся, ви!
Сини сердешної України!
Що добре ходите в ярмі...

Кохаються невінчані;
Без попа ховають;
Запродана жидам віра,
В церкву не пускають...

Україно! Україно!
Оце твої діти,
Твої квіти молодії
Чорнилом політі
Московською блекотою...

... а онде під тином
Опухла дитина — голодная мре,
А мати пшеницю на панщині жне...

Він вилупив баньки з лоба —
І все затрусилось...

Ті фігури он для чого:
Щоб люди не крали
Води з річки та щоб нишком
Піску не орали...

В своїй хаті своя правда,
І сила, і воля...

Москалики, що заздріли,
То все очухрали...

РЕДАКЦІЯ „ПЕРЦЯ“

Зареготались нехрещені...

Чорніше чорної землі
Блукають люди...

Поглянув я на ягнята,
Не мої ягнята...

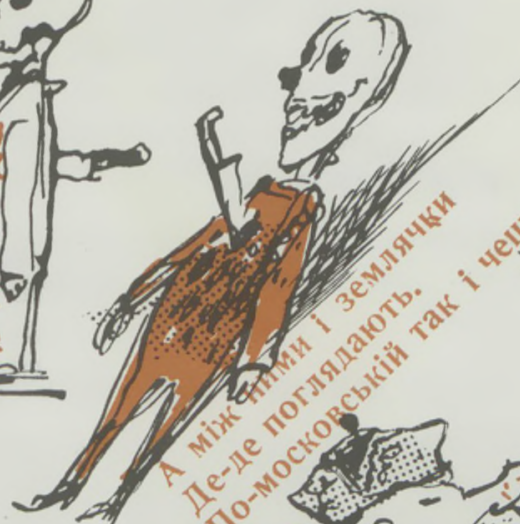
РЕАБІЛІТАЦІЙНА КОМІСІЯ

Заворушилась пустиня.
Мов з тієї доморощеної.
На той останній страшний суд
Мерці за правдою встають...

Од молдованина до фіна
На всіх языках все мовчить...

А між ними і землячки
Де-де поглядають.
По-московській так і чешуть...

Раби, підніжки, грязь Москви...

Тяжко матір покидати
У безверхій хаті:
А ще гірше дивитися
На сльози та лати...

Ми серцем голі догола?..
Раби з кокардою на лобі...

Коли хочеш грошей
Та ще й слави, того дива
Співай про Матрьошу,
Про Парашу, радість нашу...

Один на другого кують
Кайдани в серці...

Сині твої на чужині,
На чужій роботі...

Отак — то, Богдане!
Занапастив еси вбогу
Сироту Україну!..

ТРЕБА ВСЮДИ, ДОБРІ ЛЮДИ,
ПРИЯТЕЛЯ МАТИ,
сказала одна хитра баба, ліплячи од-
ну свічку перед св. Миколаєм, а дру-
гу перед чортом.

Після того, як президентська ко-
місія ствердила на підставі багатоліт-
ніх дослідів учених фахівців, що кур-
ення тютюну викликає рака, і звер-
нулася до населення з гарячим апе-
лем покинути курити, — сенат біль-
шістю голосів прийняв урядовий
проект про грошову допомогу фар-
мерам-тютюнникам, щоб вони не
гнівались і продукували ще кращі
тютюни.

ВЕСНЯНЕ

Дівчина до хлопця, з яким пер-
ший раз умовилась на стрічу:

— Мушу тобі зразу сказати, що
я не люблю в кіні цілуватись!

Хлопець до дівчини:

— Ну, то ходім до парку.

З ВАРШАВСЬКОГО ГУМОРУ

До крамниці входить покупець і
каже:

— Попрошу чверть фунта масла.

— Тут продається м'ясо, якого
нема, — відповідає продавець. —
Але через вулицю є молочарня,
в якій немає масла, ні молока.

Так бувало

Є в Ньюарку студент Ярکو.

Кінчить каледж. Одинак.

Лиш мені його так жалко

Через тата, бо — чужак.

Син — хороший! Любить книжку.

І дівчину. Часом „скач“.

Тато? — Не змінився на трішки —

Таборовий поплентач.

Син той був похвали вартий,

Поки татко не попсув:

Щоб не йшов син проти партій —

На шнурочок зашморгнув.

І на вічу, чи на зборах,

Сина рядом садовить;

В його імені говорить, —

Син, похнюплений, мовчить.

Затривожились дівчата.

Серце сумнівом щемить:

А по шлюбі: — син, чи тато,

Хто з них буде говорить?!

Петро Гуляйперо

ХРУЩОВ У ЄГИПТІ,

АБО МОСКОВСЬКИЙ СФІНКС

ПОРТРЕТ ДУШІ

— Хто це? — питаюся мистця, побачивши но-
вий портрет його роботи.

— Тарас Григорович.

— Григорович? Такого незнаю. Що за один?

— Як то „Що за один“?! Не знаєте Тараса
Григоровича Шевченка?

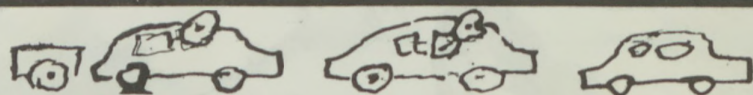
— Ах, це Шевченко... Прошу ласкаво вибачи-
ти. А чому він так змінився в лиці, наче після
якоїсь тяжкої хвороби? Ані раз неподібний на
себе.

— Дуже подібний! Тільки ви, панове, звикли
до реалістичної мазні і поза вусами і кожухом
не бачите душі поета. А я дав душу. Душу, а не
вуса!

— Ах, душу... То це така Шевченкова душа...
А звідки ви знаєте, що вона цибата і стоїть, роз-
карячивши ноги?

Знаєте що, пане маестро? Можете собі експе-
риментувати з душею кого хочете, але перед
Шевченком майте якийсь респект. Лишіть його
душу в спокої, а свої фантазії перенесіть на ко-
гось іншого. — І я вийшов із ательє.

При цій нагоді згадаємо ще про щось. Коли
маємо на думці автора Іліади, то кажемо корот-
ко: „Гомер“. Так само „Данте“, „Гете“, „Бай-
рон“. Чому ж не вистачає нам одного наймення
„Шевченко“? Чому додаємо до нього атрибут
„Тарас Григорович“, та ще в „старшобратській
формі і під „старшобратським“ наголосом? Це
годиться для кума, а не для пророка! Р.

Щастя той в дорозі має,
Хто Кукурби не минає!
У неділю на „Діброву“,
Чи на „Київ“ їдеш ти,
По дорозі до Кукурби
По „гез-щастя“ поступи!

**WALT'S SUNOCO
SERVICE CENTER**

В. КУКУРБА
менеджер

8 MILE AND BEECH
і 29805 West Grand River

Сдинока українська фірма на стейт
Мішіган.

Винаймаємо траки і трайлери на цілу
Америку і Канаду.

Тел.: KE 1-1303 і 476-4094

По дорозі в Вашингтон
На Велике Свято
Бубликів купіть в „Веселці“,
Накупіть багато!

Вибираючись в дорогу чи вернувшись до Нью-Йор-
ку, — добре зайти в нашу „Веселку“, випити щось хо-
лодне чи тепле, смачно перекусити, довідатись новин всі-
ляких із нашої Метрополії.

Уточнюємо нашу адресу: „ВЕСЕЛКА“ знаходиться
тепер не між Народним і Пластовим Домами, а в самому
таки Пластовому Домі!

144 ДРУГА ЕВНЮ В НЬЮ-ЙОРКУ

Тарас Шевченко то так написав у Кобзари:

"Обніміте, брати мої,
Найменшого брата"...

До війни, ек смо ше були дома, то куждий розумів того досконални, котре білший, а котре менший брат.

Білший то мав криватку на шиї, дзигарок з вісьорком при камизелці і сріблу палічку в руках.

Менший то нич з того не мав, аній криватки, аній дзигарка, аній срібної палічки, хиба звиклий ко-стур.

З тим обниманем, то тиж було розмаїто: були такі, жи обнимали, але йно, ек то кажут, на-писок, а були такі, жи 'єднов руков ніби об-нимав ,а другу делікатно пхав ку-дис у вашу кишеню.

То до них писав Тарас Шевченко:
"Схаминіт си!"

Ба, нич си не схаменили, бо куж-дий удавав, жи тото не до нього си тичит.

Рихт — рихтом, були тиж такі, жи насправді обнимали си з простим народом і тегнули го з біди, і ек тото казали, з народної темноти.

То так було, поки не прийшли болшовики. Всьо обернули коріньом догори, а на пірший штих то поза-бирали на Сиберію всех тотих ,жи надійсни з народом тримали і за на-рід по криміналах крипірували.

А вже шо си тичит найменшого брата, то тот паліграф цавком ска-сували, а запровадили свій екстра ведлуг "старшого" брата.

І так там лишило си по сегодни, жи найменший брат не рахує си. Має си добре у ковгоспі справува-ти і йно фурт кланети си до стар-шого брата та й цюлувати го в па-тинки.

Кажут, за Хрущова там ружна зміна наступила, може то правда, а може не, але шо си тичит стар-шого брата, то апсолютни нич си не змінило навит на пів сантиметра.

То так типер є в Краю, а ек є тутечки, на нашій нещесливій амі-

гранції?

Насамперед то ми скажіт, де тут у Гамериці шукати того найменшо-го брата?

Аби сте зі свічков ішли від бари до бари, від гакадемії до гакадемії, — апсолютни не знайдете.

Єкий би селепко в гранатовім ан-цугу не був, то не кажіт му, жи він тот найменший брат, бо вас по пис-ку замалює і матір нарушит, жи ви его на гонорі понизили.

То так само, ек зараз по пірший війні богато си в нас петлюорорівців поєвило, а всі подавали си за пов-ковників або генералів, а простого жовнера апсолютни не було.

То так само типер у нас в Гаме-риці.

Всьо самі старші мудрагелі, а про-стого народу нема навит на лікар-ство.

БАНДЕРІВСЬКИЙ ДУБ

— Котре бандерівці? Те, що відрізали, чи те, що лишилося?..

Куждий би йно розказував, а по-слухати нема кому.

Так тутечки все пішли вгору, жи носом до хмарів досегают ,але но-гами від землі си відорвали і бов-тают си у воздуху ек дармозвиси.

Отош най нам Тарас Шевченко на тім світі вібачее ведлуг того най-меншого брата, жи смо си у тім за-недбали, але за тото все си схами-нули до поритку, так ек є написано у Кобзари.

Григор Зозуля
ПРЕСОВИЙ ФОНД

Вп. П. Д-р І. Подригуля і Д-р О. М. Волянський по дол. 3.00.

Д-р Б. А. Филипчак, Д-р И. Глі-бович, Д-р Н. Остафійчук, В. О. Гна-тик і Р. Кобилецький по 1.50 дол.

С. Зубаль, В. Фіцник і Д-р З. Гіль по 50 цт.

Щиро дякуємо!

(Байка)

Десь ні звідси і не звідти
Надлетів, пригнався вітер,
Підхопив сміття, папери
І шпурнув у вищі сфери.
Чути гуди-перегуди,
Тут і там роги і дуди
Виють стами голосами —
І сопраном, і басами.
Та дарма! Усе минеться,
Вітер буйний схаменеться
І засне собі в галуззі,
Десь у зелен-шумі-лузі.

І Грицько гасати ласий.
Гув собі на всякі гласи:
Гув ес-деком, гув ес-ером,
Тут гетьманцем, там ен-ером,
У сельробі укапістом,
В „Східняку“ федералістом,
А за синім окіяном
Став гугнявіти шаманом.
Скрізь однак, на кожній базі
Мав лиш правду на увазі
І держався цупко гасла:

„Правда там, де повні ясла“.
І ніколи, поки, згине,
Цього гасла не покине,
А мінятиме щоразу
Тільки базу. Тільки базу!
С. Риндик

НАШІ ДІТИ

- А мій тато доктор!
- А мій тато інженер!
- А мій тато вже не є мій тато!

А К Т У А Л Ь Н Е
В Римі був Аджубей,
А в Ньюарку Кочубей.
А потіха з них однака:
Оцей біс, а той чортяка!
М. К.

“THE FOX”
Ukrainian Humorous Magazine

Editor Edward Kozak
Address: “The Fox”
4933 LARKINS
Detroit 10, Michigan
Tel: VI-2-7476

Умови передплати в США і Канаді:
річна передплата — дол. 3.50
піврічна передплата — дол. 1.80
Річна передплата в Англії 1¼ ф.ст.
Річна передпл. в Австралії 2 ф. ст.
В інших країнах рівноварт. 3 ам. д.

Т. ШЕВЧЕНКО В ПІДСОВЕТСЬКІЙ УКРАЇНІ

— Нет! Шевченко наш!..